

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računata se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanipla plačuje se od četristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani 8. februarja.

Svet je pričakoval, da bode kaj izvedel iz Bismarckovega govora, zakaj se je sedaj objavila zvezna pogodba, ki se je pred osmimi leti sklenila mej Nemčijo in Avstrijo. Cel Bismarckov govor imamo pred seboj, a iz njega ne moremo ničesar posneti, kaj je dalo povod objavljenju dotične pogodbe. Odnosaji z Rusijo so tako dobri, kakor so bili pred jednim letom, če ne še boljši, v Franciji ni le za miroljubnim predsednikom prišel nov miroljubni predsednik, temveč se je prejšnje bolj vojevito ministerstvo umaknilo miroljubnejšemu. Prav nobenega pravega povoda nam ni povedal nemški kancelar. Sploh moramo reči, da smo se nadejali, da bomo iz njegovega govora mnogo več izvedeli, nego smo. — Prisiljeni smo torej ugibati, kaj so bili uzroki tej objavi in moramo se opirati na razna časniške vesti in kombinacije, zatorej pač ne moremo trditi, da bomo pravo zadeli.

Nek Dunajski list je dobil iz Rima vest, da je dalo povod objavljenju izvestje, ki so je v Berlinu dobili iz Pariza, da Rusija hoče skleniti zvezo s Francijo. Če je ta vest resnična, ne more nikdo jamčiti, a razni dogodki poslednjih dnij kažejo, da morda ni izmišljena. Pred vsem nam je omeniti izvestja necega ruskega oficijoznega lista, da je Rusija bila baš na potu skleniti neko zvezo proti tripelalijanci. Ta vest se torej nekako čudno ujema z ono vestjo iz Rima.

Poslednje dni se je pa zgodil važen dogodek v Parizu, katerega smo že omenili. Ruskemu veleposlaniku je jeden francoskih ministrov predstavil Floqueta, predsednika zbornice. Ruski veleposlanik je dosedaj imel stroge ukaze, da ne sme občevati s Floquetom. Gotovo je, da so morali važni uzroki napotiti rusko vlado, da je preklicala svoje ukaze. Nekateri ruski in francoski listi odrekajo temu dogodku posebno važnost, češ, da je le ruski veleposlanik zategadel dobil drugačna povelja, ker je Floquet sam bil storil potrebne korake za spravo. „Novosti“ celo trdijo, da so le nemški in avstrijski listi krivi, da se sprava poprej ni dosegla, kajti vedno so spominjali Ruse, da je bil Floquet zaklical proti carju Aleksandru II., ko je bil v Parizu: „Vive la Pologne, Monsieur!“, kar so že bili v Rusiji davno pozabili. Ta trditev ruskega lista zdi se nam prava

predpustna šala, kajti misliti si ne moremo, da bi se ruska diplomacija ravnala po tem, kar pišejo na Dunaji ali pa v Berlinu židovski časniki. Knez Bismarck je rekel v državnem zboru, da se ne meni za to, kar pišejo časniki. Dosti bolj se pa na časnike tudi ne bo ozirala ruska diplomacija.

Posebno važno je pa, da se je Rusija spravila s Floquetom, ki je radikalec, torej član stranke, proti kateri so ruski vladajoči krogi imeli neke predsodke. Tehtni uzroki morali so voditi Rusijo, da je baš v sedanjem trenutku se za to odločila, dobro vedoč, da se bode na Sprevi tolmačilo, kakor bi bilo naperjeno proti Nemčiji.

V Berlinu se že dolgo bojé rusko-francoske zveze, katera bi bila velika nevarnost za nemško veličje.

Strah pred rusko-francosko zvezo bil je že pravi povod, da se je sklenila nemška-avstrijska zveza, kakor posnamemo iz dogodkov istega leta, ko se je sklepala ta zveza. Te dogodke je razvidno razvrstila Berolinska „Freisinnige Zeitung“. Dne 9. avgusta 1879. leta prišel je Bismarck v Gastein in vsprejel italijanskega ministerskega predsednika Cairolija, isti dan sta se poprej sešla v Gasteinu nemški in avstrijski cesar. Potem se je pa začel nemško-avstrijski časniški prepir. Ruski listi očitali so Bismarcku, da se je premalo potegoval za ruske koristi na kongresu, da torej Nemčija ni bila Rusiji dovolj hvaležna, da jej je varovala hrbet, ko so bile njene vojske na Francoskem. Dne 25. avgusta vrnil se je nemški cesar iz Gasteina v Babelsberg, drugi dan potem sta se pa sešla Andrassy in Bismarck v Gasteinu. Dne 29. avgusta prišel je cesar v Varšavo. Pozdravil ga je v imenu cesarja general baron Mantheufel. Potem je potoval cesar Viljem v Aleksandrovo, kjer se je 3. septembra sešel z ruskim vladarjem. 8. septembra zaseli so Avstrijci Novi Bazar in 11. septembra izrekel se je Gorčakov proti nekemu Francozu, da naj Francozi gledajo, da bodo močni, in mu tako dal razumeti, da bi Rusija s Francijo za gotove slučaje sklenila zvezo. 21. septembra prišel je Bismarck na Dunaj, 25. septembra se zopet vrne v Berlin in 9. oktobra pa odpotuje v Varsin in 7. oktobra sklenila se je zveza mej Avstrijo in Nemčijo. Cesar se je branil podpisati to zvezo in zategadel je odpotoval 22. oktobra na-

mestnik državnega kancelarja grof Stolberg v Baden-Baden, da je pregovoril cesarja, da je pritril tej pogodbi.

Iz povedanega je razvidno, da so napadi ruskih listov, ki so nekako jeli pisati za Francijo, še bolj pa omenjena izjava ruskega kancelarja nagibali Bismarcka, da je sklenil zvezo z Avstrijo. Pa tudi pozneje so v Berlinu večkrat izražali bojazen pred rusko-francosko zvezo. Skušali so jo na razne načine preprečiti. Nemški listi so Francijo Rusom strašno črno risali, včasih so se tudi posluževali grozenja. Tako je „Kölnische Zeitung“ pisala, da se bode zazibal cel gozd bajonetov, ko bi se drznila Rusija sklepati zvezo s Francozi.

Jednak namen imelo je tudi objavljenje nemško-avstrijske zveze. Če bode doseglo svoj namen, bode prihodnost učila. Omenimo le, da francoski listi priporočajo, da bi se sedaj delalo na to, da se sklene rusko-francosko-angleška zveza. Sedanje angleško ministerstvo ni za tako zvezo, pa morda ne bode dolgo ostalo. Irske zadeve napravljajo vladi velike težave. Lahko se torej zgodi, da čez nedolgo pridejo liberalci na krmilo in potem bi taka zveza ne bila nemogoča.

Po deželnih zborih.

Deželni zbor istrski.

(Konec.)

Delovanje istrskega deželnega zbora je neplodno. Večina držala se je in se še drži načela, katero spoštujejo tam preko luže: „dolce far niente“. Glavni nje posel, votiranje proračuna, obavi v dveh urah in da, kakor je dr. Volarič omenjal, deželnemu odboru, kateremu pravi dež. glavar „la nostra commissione permanente“ — „magnam cartam libertatis“!

Važnejši predlogi, ki so prišli v obravnavo, izhajali so iz manjšine. Italijani imajo posebno taktiko. Nasvete manjšine pobijajo z vso zgovornostjo in s celo brezozornostjo jih zavržejo. Čez leto, dve, predložijo jih v drugej obliki in vsprejmejo. Tako letos zakon o zboljšanju plač učiteljem, o urejenju njih kvinkvenij itd. Vse to je že predlagal profesor Spinčić nekoliko obsirneje. Predlagal se je in vsprejel zakon o pristojbinah pri kreditni banki — vsled interpelacije dra. Vitezića v državnem zboru. Izvolila se je enketa, da preišče način uprave zemljiškoood-

LISTEK.

Popotne črtice.

(Leta 1887.)

Prve dni avgusta letos sem sedel zvečer na Rigi-Kulm v velikanskem hotelu pri table d'hôte.

Švicarji znajo denarje služiti; v švicarskem hotelu sédeš k zajutreku, — na mizi najdeš izvrstnega medu, sirovega masla, in strežaj ti donese v v osupljivo velikih posodah kave in mleka, toliko, da ne verjamem, da bi kedaj kaki moški vsega mogel popiti — ves zajutrek te velja pol drugi frank, tedaj v našem denarju dobrih 75 kr. in vse jedno je, če ješ kakor mala pičica, ali kakor jastreb. Ob jedni popoldne je „lunch“, tu dobiš tri ali štiri jedila, vse jako dobro, zvečer pa je pravi obed s petero do šestero jedil, — ješ od njih, kar se ti poljubi, — navadno je vse dobro, vse jako snažno in sediš v elegantnem društvu. Vender kaj družega ne dobiš, kakor to, kar je za ta obed določeno, izbirati si jedil ne moreš — in švicarski hotelier ima prijetnost, da v njegovi kuhinji vsaki dan pripravljajo le določena jedila istega dne, dru-

zega pa nič, v tem ko pri nas v boljših gostilnah mora biti pripravljeno mnogo jedil, — od katerih marsikaj ostane neprodano, krčmarju na zgubo. Švicarski hotelier ima po takem lahko lep dobiček, če le pogodi, koliko gostov ima postreči na dan.

Sedim torej pri večernem „diner“ na Rigi-Kulm v veliki dvorani skupaj s kacicami 250 družih gostov.

Zraven mene sedi eleganten gospod kacic 30 let star, simpatičnega obraza; kmalu se seznanim z njim, on je Francoz, trgovec iz Lyona, hoče potovati po severni strani domov. Povem mu, da sem prišel čez Konstanz-Schaffhausen-Zürich-Luzern, in da sem prejšnjo noč prenočeval na bregu Pilatna, kjer sem užival pri najlepšem vremenu krasen razgled v prijetnem društvu, ter da namenjen sem peljati se po St. Gotthardski železnici do Göschenen, odtod do izvira Rhonske reke k Rhonskim slavnim lednikom, potem pa nazaj in peš čez St. Gotthard v Tirole.

„Tako“, veli Francoz, „kako rad bi tudi jaz potoval k Rhonskim lednikom, odtod bi prišel potem po Rhonski dolini v Genovo in čez krasni „lac da Leman“ domov!“

Seveda sem na tako dovolj odkrito prijazno ponudbo takoj ga vsprejel za tovariša. Predstavljala sva se drug družemu, po večerji sva v hotelski kavarni še popušila vsak svojo smodko, — jaz njegovo francosko, on pa mojo avstrijsko, „Regalia media“, katera je prišla pri tej priliki do zaslužene hvale. Zjutraj sva skupaj občudovala solčni vshod in po celem svetu slavljeni velikanski panorama. Na železnici iz Rigi-ja v Fetznu na štirikantonskem jezeru sva se smejala Angležu, kateri je proučeval svojega Baedekerja „o krasnem razgledu“ na tej strmi zobni železnici — in pri tem skoro popolnoma pozabil gledati iz odprtega vagona dotičnih krasot. (Takšnih angleških tipov sem že več opazoval na svojem potovanji). Na parobrodu iz Fetznu v Fluelen — najkrasnejši del štirikantonskega jezera — mi ljubezuivi tovariš mnogo dopové o francoskih simpatijah do Slovanov in do Avstrije, in če sem mu tudi slovesno in odkritosrčno pritril, ko je začel svariti pred prevelikim zaupanjem do nemškega prijateljstva, — sem ga vender moral na zadnje svariti, da ne smeva pozabiti zavoljo visoke politike na krasno naravo, kakor tisti Anglež sé svojim Baedekerjem. (Konec prih.)

veznega zaklada — vsled večletnega prizadevanja dr. Laginja. Enketa našla je, se ve, vse v redu, a dr. Laginja izdelal je svoje posebno, temeljito poročilo in več ko čudno bi bilo, da se tudi ta zadeva ne bi uredila, toliko bolj, ker je vlada odposlala vanjo jednega svojih najboljših fin. uradnikov. — Zbor odobril je tudi enketo, ki jo je nasvetoval posl. Jenko, da se uredi silno zamotane gozdne razmere v Podgradskem okraju, za katero se je tudi vlada izrekla. Uredili so se ali se še urejajo računi pri raznih občinah, cestnih odborih, bratovščinah, katere zadnje imajo veliko premoženja, in to vse vsled kritike manjšine, ki ne miruje, dokler ne spravi dež. odbora iz njegove letargije, da ne gre vse „tako po domače“, kakor je bila navada. Glede bratovščin ima posebno zaslugo poslanec Zamlič. Ta je v zadnjem zasedanju ostro prijel večino tudi zaradi zidanja poslopij za dež. urade. Deželni odbor trosi brez zmisla, zida i podira in porabil je že 100.000 gl. a niti dvorane ni in je ne bode za zborovanje. Zborovalo se bode še naprej v Polesinjevi cerkvi in najemščino plačevalo. Toliko potrebe je v deželi za šole, vodo, ceste — tam bi trebalo trositi. Te Zamličeve opazke zbudile so celo Crisanaz-a, da je ne pričakovano i ostro prijel deželni odbor, odnosno njega dušo dra. Amorosa, kateri da mnogo obeta, a ne ostane mož beseda.

Kakor vsako leto, bila je velevažna razprava o šolstvu. Vsako leto sklada večina svoje resolucije v tej zadevi, vsakokrat predlaga prof. Spinčič svoje, ki se bistveno razlikujejo od onih večine. Takrat obsezajo Spinčičevi predlogi cel program šolskega nadzornika, ki mora vsled vladne milosti zapustiti mesto, na katerem je tako koristno, vestno, marljivo deloval!

Omenili smo že, da v Istri pridobivajo Slovani občino za občino. Te uspehe hoče italijanska večina uničiti s tem, da sklepa zakone o delitvi onih občin, kjer zgube Italijani hegemonijo. Predsednik naznanil je, da zakon o delitvi Buzetske občine ni dobil sankcije, baš v onej seji, ko se je obravnava jednak zakonski predlog glede Pazina. Dr. Laginja pobijal je poročilo odbora, ki Pazinske odnose tako neugodno riše, kakor bi bili tam sami divjaki. Spinčič pa jih ostro zadene dokazujoč s številkami, kako so oni skrbeli za to občino, ki je bila do zdaj v njih rokah. Šolo obiskuje samo 23% dolžnih, a od 15000 prebivalcev jih je 13000, ki ne znajo ni čitati ni pisati!

Da se bo deželni zbor bavil tudi z ministra Pražaka naredbo, je bilo pričakovati. Reklo se je, da minister nema pravice izdati take naredbe, naj jo prekličje. Zemljiška knjiga mora biti samo italijanska Dr. Volarič in dr. Laginja prevzela sta isto borbo. Zadnji dokazal je, da je hrvatski jezik od davna službeni i diplomatski jezik v Istri. Navaja dokument iz leta 1275 pisan latinskim, hrvatskim i nemškim jezikom. Ministra bi bili morali že kdaj vprašati, zakaj so zemlj. knjige sestavljene samo italijanski.

Prej nego končujemo ta pregled o delovanju isterskega deželnega zbora, naj omenjamo še, da ital. vodje uvidjajo, da se jim stoli majejo in zato si za časa skrbe za sinekure. Izpraznjeno bilo je mesto tajnika pri deželni kreditni banki in prosil je zanj — deželnega glavarja namestnik dr. Amoroso, vodja istrskih Italijanov. Dež. zbor mu ni dal tega mesta, nego imenoval ga je za 15 let ravnateljem banke z letnimi 2500 gl. plače (recte penzije).

Poslanci kmetskih občin morali so torej na njegovo mesto voliti deželnega odbornika. V tej skupini ima od 12 glasov manjšina samo 4, torej se volitve niti udeležila ni. A nadejajmo se, da bodo imeli čez dve leti Slovani v tej skupini veliko večino in torej tudi jednega deželnega odbornika. — Zora puca, bit će dana.

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 8. februvarja

Dunajsko meščanstvo ima danes shod, na katerem se bode sklenila resolucija proti **konfesijski šoli**. Dolenjeavstrijska trgovska zbornica je že sklenila tako resolucijo. Nemško-avstrijska učiteljska zveza pripravlja spomenico proti konfesijski šoli, katero bode izročil poslanec Fuss zbornici poslancev.

Vnanje države.

Kako bodo ruski listi sodili Bismarckov govor, še ne vemo. Prvo je o njem spregovorilo oficijozno „Novoje Vremja“, ki ta govor hvali radi

njegove umetnosti, mirnosti in odkritosrčnosti. Ta list misli, da Bismarck želi miru. Marsikaj bi se seveda dalo ugovarjati, a govor je predober in presjeden, da bi ga napadali. Nekateri stavki o Rusiji neso prav razumljivi. Kar je pa govornik rekel o časnikih ne velja le za ruske, temveč tudi za nemške in avstrijske. Nekateri stavki so pa taki, da bi jih vsak ruski patrijot z veseljem ponovil, posebno globoko čut je izražal v konci govora.

Na shodu **srbske** liberalne stranke je v nedeljo Ristić razvijal program liberalne stranke iz l. 1883. Glavne točke tega programa so: balkanska zveza, avtonomna cerkev, politična svoboda, samostojnost ter varčnost v državnem gospodarstvu. Sklenilo se je v vseh volilnih okrajih postaviti svoje kandidate in povsod organizovati agitacijske odbore. Stranka se je izrekla za neodstavljalnost uradnikov, izvemši fizične nesposobnosti ali pa sodnijske razsodbe in sklenila osnovati svoj list „Srbska nezavisnost“. Profesor Srečković priporočal je, da se Srbija skuša bolj približati Rusiji. Njegov govor je bil z živahnim odobravanjem vsprejet.

Turčija je sklenila svoje brodovje v Rudecem morji in Perzijskem zalivu pomnožiti za 5 ladij in so se že dotične vojne ladije tjakaj odposlale.

Francoska zbornica je končala generalno budgetno debato. Sedaj se je pa začela specialna. Vnanji dogodki bodo na republikance uplivali, da bodo složnejše postopali.

Papežev nuncij na Dunaji je v soboto bil pohodil ruskega veleposlanika in ostal dve uri pri njem. Kakor se sodi, je bil namen temu pohodu, da bi se zopet začela pogajanja mej Rusijo in Vatikanom.

V odseku **nemškega** državnega zbora, kateri pretresuje socijalistično predlogo, stavil je Windhorst predlog, da se naroči zveznemu совету, da izdela načrt zakona, s katerim se bodo nemški državni zakoni toliko premenili, da ne bode treba izjemnih zakonov. — Windhorst je že jedenkrat to predlagal v državnem zboru, pa je bil njegov predlog zavržen. Nič boljšega uspeha nema sedaj pričakovati. Državni zbor bode podaljšal socijalistični zakon na dve leti brez vseh izprememb. Vlada se bode pa tudi s tem zadovoljila. — V predčerašnji seji nemškega državnega zbora govorili so razen Bismarcka član katoliškega centra Frankenstein, konservativec Helldorf, narodni liberalec Benuigsen in naprednjak Richter. Vsi so govorili za vladno predlogo. Richter je rekel, da ne odreko nobenih žrtev, kadar gre za varnost države. Nemčija ne želi vojne, kar najbolje dokazuje to, da nemški cesar sklepa le defenzivne zveze. Njegova stranka bode glasovala za predlogo, da s tem podpre vladno mirovno politiko.

Dopisi.

Iz Ljubljane 7. februvarja. [Izv. dopis.] Beseda, ki jo je priredila Šišenska čitalnica v zimski pivarni Koslerjevi Vodniku na čast, se je jako dobro obnesla. Vsi obširni in okusno okrašeni prostori bili so napolnjeni. Doprni kip Vodnikov z lavorovim vencem krasili so trobojni trakovi. Moški in ženski pevski zbori vršili so se vseskozi precizno in z učinkom in so se morali ponavljati. Najbolj razvnela pa je občinstvo zadnja točka, Foersterjev „Venec Vodnikovih in nanj zloženih pesnij“. Muzikalni del izvajal je Stiaralov orkester na splošno zadovoljnost. Gospica Ivanka Burgerjeva deklamovala je Gregorčičevo „Domovino“ prav dobro, v burki „Sam ne vé, kaj hoče“ pa so slavni člani dramatičnega društva kazali izbornu svojo spretnost ter predstavljali svoje uloge tako dobro, da se sme ta igra dovršeno imenovati. Ples bil je jako živahen in trajal je do ranega jutra, kadriljo pod g. Staré-ta vodstvom plesalo je nad 30 parov. Lep program, lepo društvo, dobra in skrbna postrežba uplivali so jako prijetno na vse navzočne, zatorej vsa čast Šišenski čitalnici!

Da bode poročilo popolno, omeniti mi je slavnostnega govora predsednika g. Fr. Drenika. V prav umestnih besedah spominjal se je Vodnikovega delovanja in po njem pričetelega narodnega razvoja, omenjal, da je baš ta dan 30 let, odkar se praznuje Vodnikov spomin kot „narodni praznik“, oziral se je po slovenskem svetu, naposled pa na Šišensko 150 članov broječo čitalnico, katerej naj bi kontingent pomnožili še Gorenja Šiška in Ljubljana. Potem bode Vodnik še ponosneje gledal na rojake in čestilce svoje, potem bode napredek še večji in še naušeneje se bode razlegal klic: Slava Vodnikovemu spominu! — V dolžnost si štejem, izrekati za prelepo slavnost vodstvu Šišenske čitalnice in vsem sodelujočim gospodičinam in gospodom najtoplejo zahvalo.

Z Dunaja 6. februvarja. [Izv. dopis.] Odbor za Gunduličevu slavnost sklenil je svoje račune in zadovoljen je z njimi; v zadnji sobi naše čitalnice se je naselil drug slavnosten odbor ki se v potu svojega obraza trudi, deluje in sklepa; „Slovenija“ nameruje

namreč začetkom sušca prirediti velik koncert in vrli naši pevci kaj pridno že obiskujejo pevske vaje. —

Dne 4. t. m. imela je „Slovenija“ svojo 5. redno sejo, koji je sledil pustno zabaven večer. V oficijalnem delu poročal je predsednik o smrti Einspielerjevi; v znak žalovanja vzdignila se je vsa zbrana družba. Dalje je omenjal, da je na prošnjo „Slovenije“ bral g. o. dr. Konstatin Vidmar dné 30. januarja zadušno mašo po ranjcem. Navzoči bili so pri tej maši tudi gg. državni poslanci dr. Ferjančič, Hren, Klun, Pfeiffer in dr. Poklukar, nadalje narodni zastopnik hrvatski g. dr. Amruš, direktor g. Kalandra, g. Pogačar, g. drd. Pukl in drugi. Mnogobrojno bilo je zastopano bratsko društvo „Zvonimir“, tudi nekoliko članov srbske „Zore“ udeležilo se je te zadušnice. Na zabavni večer „Slovenije“ prišlo je dokaj starejših in starih gospodov in v jako mnogobrojnem številu „Zvonimirci“. Posebno razveselil je prihod tamburašev, koji so bili prostovoljno došli z namenom po svoje pripomoči k občnej zabavi. Poleg izvrstnih točk sviranih na tamburicah obstajal je vzpored iz petja, „umetnega“ in „narodnega“, šaljivih predavanj, šaljive loterije in „Krokarja“, jedinega ilustriranega slovanskega na Dunaji izhajajočega humorističnega lista. Govorilo in napivalo se je še od slovanske in hrvatske strani in še le ob jedni uri po polnoči razkropila se je vesela družba.

Oh — zabav tu sploh ne pogrešamo, pač pa nekaj drugega! — Ker baš o denarji govorimo, naj le še omenim, da prosilci za Knaffljeve ustanove že jako težko pričakujejo časa, da se rešijo njih prošnje, ter se v tej zadevi najudanejšje priporočajo gospodu superintendentu.

Iz Rudolfovega 2. februvarja. [Izv. dopis.] (Naše gledišče.) Prošlo nedeljo 29. januarja, priredili so nam naši vrli diletantje na pač krasnem odru „Narodnega Doma“ zopet predstavo, kaj lepe a tudi dolge igre: „Požigalčeva hči“. Vsa predstava bila je ven in ven tako dovršena, da so bili poslušalci, kojih je bila dvorana do kraja polna, istinito presenečeni. Zato nečemo posameznih igralk in igralcev po imenu navajati ter rešitve njih nalog presojati, kajti igrali so vsi izbornu.

Kar nam je pa vender odločna dolžnost, je to, da vsem gg. igralcem in igralkam javno najtoplejšo hvalo izrečemo. — Gospé, gospodičine, gospodje in vsi, kateri se brez najmanjše lastne gmotne koristi na našem narodnem odru toliko trudite, najtoplejša Vam hvala. Osobito gre pa še hvala gospodom, katerih jeden z največjo požrtovalnostjo za to skrbi, da je oder gledé kulisne tehnike, svečave itd. tak, kakeršnega bi se v tako majhnem mestu, kakor je naše, nihče ne nadejal; drugi pa zato, da se na tem odru res dovršeno krasne predstave uprizarjajo. Gospoda, to Vaju stane veliko truda, jeklene ustrajnosti, pa vse, kar Vama za to damo, je, da Vama rečemo: presrčna Vama hvala, ter da Vaju zraven še prosimo, navzlic vsem neprijetnostim uztrajati še dalje, kajti iz Vajinega truda nam narašča ljubezen do naše svete narodne stvari, nam narašča narodna omika, za katero nas naši narodni nasprotniki pač tako neplemenito zavdajo. Nekaj je pa pri našem narodnem odru želeti, in to je, da bi se sicer obširni dvorani še v ozadji galerija napravila. V Rudolfovem je dosti prav dobro narodnih čutečih, toda revnejših meščanov, obrtnikov, rokodelcev kateri bi gotovo prav radi k gledišnim predstavam prihajali, — pa neprijetno jim je naravnost v dvorano mej gospodo priti. Zakaj bi se torej tudi tem ne ponudila prilika, da bi tudi oni mogli udeleževati se gledišnih predstav, ter se tako pošteno narodno radovati, narodno likati. Denar, katerega bi za napravo galerije treba bilo, bi bil pri še tako nizkih galerijskih ustopenicah kmalu zopet povrnen.

Iz Rudolfovega 4. februvarja. [Izv. dopis.] Prijetnejše novice nam Novomeščanom pač nikoli nihče ne prinese, kakor čitalniški sluga, kadar začne trkati na vrata čitalniških udov s povabilom za prihodnjo gledališko predstavo v roci. Takrat nam začne srce nekako hitreje biti in napovedanega večera se veselimo prav po otročje. Dà, gospod urednik, prav po otročje in tudi Vi, ki se pri teh le besedah malo po strani muzate, tudi Vi bi se veselili, da si tudi ste v Ljubljani z duševnimi užitki precej razvajeni.

Večer 29. januarja bode nam ostal pač v živem spominu, večer, o katerem so nam naši izborni diletantje predstavljali „Požigalčeva hči“. To

ni bila predstava po onem kopitu, po katerem se igrajo igre po manjših krajih, kjer trpi gledalec več ko igralec in kjer mu duša v jednomer trepeče, da bode igralec zdaj pa zdaj ob sapo. Naši diletantje hočejo biti merjeni z umetniško mero in le oster sodnik se sme predrzniti izreči sodbo o njih. Čestitamo jim iz vsega srca, da jim je jedino le za umetnost in da zamečajo vsa ona efektivna sredstva, brez katerih pokaženi igralci provincialnih odrov ne morejo shajati. Igra gospice Pajničeve, ki je prevzela naslovno ulogo požigalčeve hčere Rezike, je bila po vsem umetniški dovršena. Njen obširni glas se je vsled temeljitega premišljevanja prispodobil vsaki besedi, vsaki situaciji. Na pokopališču pri pogrebu materinem videli smo jo potrto in božji volji pohlevno udano. Pri tem prizoru pač ni nihče pričakoval, da bodo iz ravno tega grla izhajali bolestni, razburjeni divji vskliki, ki so pretresali poslušalca v dnu njegove duše. Njen obup je poiskal gledalcu najskrivnejši živce njegovega srca. Kdo bi ne imel usmiljenja s to ubogo revco, ki ji je nakopavala spridenost njenega očeta Vrabca (gosp. drd. Rosina) toliko gorja. Da, ta Vrabec je bila izvrstna kopija v grehah zastarelega požigalca. Gosp. Rosina ima za opazovanje človeških strastij jako bistro oko. Da, taki so zločinci, ki so obupali nad Bogom in ljudmi in tako omagajo pod butaro, katero jim je naložila osoda in ki je več prenašati ne morejo. Vrhunec je dosegla njegova igra v prizoru, ko se je začela Vrabcu vzbujati vest ter so ga jela preganjati strašila iz davno minulih dnij. V trepetanju poslušalčevem ima igralec najzanesljivejšega sodnika, je li ubral pravo struno ali ne. Ravno to naj bo rečeno tudi o predstavljavcu grobokopa (g. Zužeku). Le takó se morajo igrati častitljivi stari možje; pred tem starim Primožem se mora spoštljivo ukloniti še tako trdosrčen gledalec. V jedno vrsto s temi tremi je stavljati tudi igra gospe Virantove in gospice Cirile Razpetova. Gospa Virantova je pogodila Urško, brhkega in ljubosumnega dekleta, prav izborno. Vsak korak, vsak miglej je bil mojsterski in njeno ulogo bi bili umeli, ko ne bi celó govorila. In gospa Leskovčeva! To je bila prava pravcata platnarica, kakeršnih vidimo okolu sebe vsak dan, na odru pa nikoli, — kajti te posnemati je težka stvar. Pa še nekaj družega, gospod urednik! Uloge póstarnih žensk delajo režiserjem pri diletantih največ preglavic, ker jih je težko oddajati, še težje pa igrati. Gospica Razpetova je to ulogo ne le z veseljem vsprejela, ampak je tudi ravno tako mojsterski izvršila ter s tem dokazala svojim vrstnicam, da je njen duševni obzor mnogo širši, kakor oni drugih gospic in da óder ni kraj, kjer bi se v prvi vrsti skazovala s svilnatimi in žamestastimi oblekami. Storite to, ako Vam že ni drugače mogoče na venčkah in balih. Sploh bi ženska mladina v Novem mestu, kjer ni višjih izgojalšč za ženske, ne pogodila slabo, ko bi z gledališkimi vajami nekoliko podprla svojo omiko. Te vaje bi bile zanjo najboljša deklamatorična šola, vzgojnica dobrega okusa in salonskega nastopa. Skoro neverjetno je, da imajo nekateri ljudje v Novem Mestu o igranju nazore, ki bi delali minulemu stoletju čast. Češ, da se ne spodobi — s tem plaščem zakrivajo svoj strah in nesposobnost za javni nastop. Doslej so imele le hčere najodličnejših roduvov pogum pokazati se pred svetilnicami na odru.

Sicer pa — čemu bi posnemal glas upijočega v puščavi. Dovolite, gosp. urednik, da Vam omenim mimogrede (da dopis ne postane predolg) le še gospode igralce. Gospoda Viranta (mladi Indijan) hvalliti, reklo bi se vodo v Savo nositi. Gosp. dr. Treo (Vrné) je letos semkaj prišedši že po prvih predstavah pridobil s svojim elegantnim igranjem vse občinstvo za-se. Izvrstno gledališko moč pokazal se je g. Soklič, ki je predstavljal topega mesarja Martina z drastično komiko in g. Rajer (konjar) dokazuje pri vsaki predstavi, da je v najrazličnejših ulogah povsod na svojem mestu. Tudi gosp. Klinec (Tone) je svojo ulogo lepo izvršil in če je morebiti kaka malenkost na njem grajati, zadeva ta graja ne njega, ampak vodstvo, ki take težke uloge naklada začetnikom na rame. G. Klinčev igranje nam je zagotovilo, da smemo pričakovati od njega še mnogo.

S pohvalo moramo omeniti, da so se tudi predstavljavci manjših ulog g. Mlakar, Rozman, Novak in Helmich potrudili izvršiti svojo dolžnost vestno ter so igri dosti pomagali k tako sijajnemu uspehu. To je tem bolj hvalevredno, ker se posebno pri diletantih misli, da je majhna uloga nalašč za to pisana, da se slabo igra.

K sklepu še to! Hvala Vam izborni diletantje, oveselite nas kmalu zopet s kako predstavo če tudi Vam daje igranje mnogo truda in skrbi. Bodite prepričani, da izvršujete s tem dela krščanskega usmiljenja tu v Novem Mestu, kjer nas mori taka duševna šuš.

Iz Ribnice 5. februarja. [Izv. dop.] Kakor znano, je nas že pretečeno leto zapustil tedanji c. kr. okrajni živinozdravnik gosp. Perdan in se preselil v Ljubljano. S tem gospodom bili smo prav zadovoljni; bil je nam popolnoma več slovenskega jezika, rojen Kranjec, z njim smo lahko občevali, nam je v resnici koristil, ker smo ga razumeli. Kmalu dobimo naslednika.

Za trdno smo prepričani, da nam slavna deželna vlada zopet imenuje moža našega slovenskega jezika popolnoma zmožnega, da bomo lahko z njim gorili in ga v potrebi pozvali na pomoč. Ravno v Ribniškem okraju je živinoreja precej razvita in treba nam je večkrat zdravniške pomoči, pa kaj bi počeli z živinozdravnikom, s katerim ni moči govoriti, ki nas ne razumi? Navezani bi pa bili na naše mazače, gotovo ne v korist gospodarstvu in živinoreji. Prav veselilo bi vse bivalce našega okraja, ko bi imele te vrstice kakšen uspeh.

Domače stvari.

— (Imunitetski odsek) izbral je glede vprašanja, se li imajo vsled tožbe državnega poslanca dr. L. Gregorca izročiti poslanci dr. Poklukar, Šuklje, dr. Ferjančič, Pfeifer, Klun, Nabergoj in dr. vitez Tonkli deželnemu sodišču v Ljubljani, svojim poročevalcem poslanca dr. Žačka.

— („Laibacher Zeitung“) se je v ponedeljskem listu spet usedla na svojo rosinanto ter oblastno izrekla, da ne bode več polemizovala s „Slov. Narodom“, z listom, kateremu ni mar za resnico. Sklep, ne spuščati se v polemiko, moramo le pohvaliti v njenem lastnem interesu ter sploh svetovati, da uredništvo ostane pri škarjah, tako se bode vsaj izognilo raznim blamažam, katere so listu nakopali v poslednjem času učeni in neučeni prostovoljni sodelavci. Odločno pa odbijamo natolcevanje, da nam ni mari za resnico. S tem očitanjem naj se „Laib. Ztg.“ obrača na primer do tistih dveh učenih doktorjev, ki sta se tako silno norca delala iz našega vprašanja, zakaj ni bil zabranjen ples na strelišči, češ, da uredništvo „Sl. Naroda“ bi moralo vedeti, da z dovolitvami javnih veselice nema opraviti vlada, temveč mestni magistrat. Ta dva učena gospoda doktorja naj „Laibacher Zeitung“ pouči, da v Ljubljani javne veselice dovoljuje vlada, ne pa mestni magistrat, kateremu vlada le per videat naznanja dovolitve. Zares „rührende Naivität“ tistih dveh gospodov, ki bi pač morala to vedeti, ker sta v dovolj tesni zvezi z vlado.

— (Naš uradni list in kranjski odvetniki.) Odbor odvetniške zbornice kranjske imel je včeraj sejo. Kakor čujemo, je odbor jednoglasno sklenil, postopati dalje proti listu „Laibacher Zeitung“, ker zmatra izjavo v včerajšnji številki tega lista kot nezadostno satisfakcijo za odvetniškega stanu surovo razžaljenje, prizadeto po uradnem listu.

— (Trgovski ples.) Odbor za trgovski ples se je čuda hitro takta naučil! Predvčerajnim še ni vedel, kaj se spodobi, danes pa že prav dobro vé. Kratka lekcija v včerajšnjem našem listu mu je tako temeljito pomagala. Ali pomagal mu je tudi slučaj, ker drugače bi se ne zgodilo, da so kar z jasnega priletela slovenska vabila na mizo slovenskih trgovcev! Bog zna, kdo je bil vlani tako previden, da je spravil nekaj slovenskih vabil. Ali faktum je, da se je te reserve hlastno polastil letošnji odbor in z novim taktom razposlal jih slovenskim rodbinam. „Z novim taktom“ pravimo, kajti vabljenici imajo v rokah vabila, na katerih se prav dobro pozná — vrtanje pušča zmirom svoje sledove, — da so se porodila v lanski sezóni, na katero smo že vsi pozabili. Vabila so torej jako čedna in vzbujajo lepo pozornost na „novi takt“! V „Laib. Ztg.“ se gotovo že pripravlja odgovor na včerajšnjo našo notico; prosimo, da se odbor vzame tudi v zaščito zastran njegovega „novega takta“!

— (Sokolova maskarada) bode letos investno jako sijajna, vsaj po pripravah za njo in po splošnem zanimanju sme se tako soditi. Pomnoženi odbor za maskarado imel je že dve seji, danes zvečer ob 8. uri pa bode tretja, v kateri se bodo rešile še nekatere važne točke. Kolikor čujemo o raznih skupinah in kolikor prihaja glasov iz raznih krogov, bode lepa čitalniška dvorana vsa polna od-

ličnega in veselega občinstva, katero bode v najprijetnejši zabavi in s pravo predpustno živahnostjo poslavljalo se od lahkoživnega Kurenta. Vabila se že razpošiljajo, ustopnice pa se bodo dobivale dne 12., 13. in 14. t. m. od 2. do 4. ure popoldne v prvem nadstropju Čitalnice Ljubljanske za „Sokole“ po 50 kr., za člane Čitalnice Ljubljanske po 1 gold. Sicer so pa ustopnice po 1 gld. 50 kr. Nemaskirane osebe plačajo po 50 kr. globe, izimši garde-dame in častnike.

— (Nove ustanove za kranjske dijake.) V Gorici nedavno umrši g. Wiederwol, rodod Kočevce, volil je 4000 gld. za ustanove revnim kranjskim dijakom brez ozira na narodnost. Blag mož torej ni posnemal tistega Stampfla z znamenimi Kočevsko-nemškimi ustanovami.

— (Stipendistov) je bilo l. 1886/87 na Ljubljanski gimnaziji 129, na Novomeški 13, na Kočevski 12. Povprek so znašale ustanove po 61 gld.

— (Na Ljubljanski realki) je znašala šolnina vsled Gautschevega zvišanja leta 1886/87 5690 gld. mimo 3212 v prejšnjem letu.

— (Najstarejše učence) je imela Kranjska spodnja gimnazija, kjer je $\frac{2}{3}$ učencev bilo starih 14 do 18 let.

— (Izjava „Glasbene Matice“:) Z mnogih stranij nam prihajajo pritožbe, da vsi udje „Glasbene Matice“ neso še dobili izšlih društvenih muzikalij za leto 1887. Na novo sestavljeni odbor želi to stvar urediti in prosi vse tiste gospode, katerim se je ta nam gotovo neljuba neprilika pripetila, naj blagovolé se pismeno ali ustno oglasiti pri našem predsedniku g. Franu Ravniharji v Ljubljani. Odbor.

— (Osepnice) V zadnjih 24 urah za osepnice zbolelo 6 moških, 3 ženske, 4 otroci. Ozdraveli 3 moški, 4 ženske, 3 otroci. Umrli 1 moški, 1 otrok.

— (Fotografija mesta Lož.) Gosp. Dragotin Žagar, fotograf v Prezidu, poslal nam fotografijo zgodovinsko znamenitega mesta Lož na ogled, s prošnjo, da jo v listu omenimo. Fotografija meri 28 : 37 cm. in stoji vsak lično izdelan izvod na lepem kartonu 1 gld. 50 kr. Rojakom iz Loža in vsem, ki se zanimajo za naše zgodovinsko znamenite kraje, priporočamo omenjene fotografije.

— (V Cerkljah na Gorenjskem) bil je dne 5. t. m. jednoglasno zopet županom izvoljen tamošnji nadučitelj, posestnik, trgovec in narodni skladatelj gosp. Andrej Vavken, občinskimi svetniki pa Janez Ahlin, A. Kepic in Aleksander Jenko.

— (Posojilnica na Krškem) je imela 5. februarja svoj občni zbor; navzočnih je bilo 59 zadrušnikov, ki so zastopali 108 deležev. Račun načelstva in predlogi nadzornikov so se jednoglasno odobrili. Volili so se v načelstvo vsi prejšnji odborniki in kot tretji nadzornik je bil izvoljen namesto v Gorico se preselivšega g. Seidla meščan g. Jos. Božič na Krškem.

— („Rudeči križ in njegov pomen za kmetsko ljudstvo“) imenuje se drobna knjižica, ki razlaga in priporoča namene in delovanje te patrijotične družbe. V nemškem jeziku jo je sestavil graščak g. Srečko pl. Lenk na Raki, ki jo je tudi založil in jo namerava v obeh jezikih brezplačno po deželi razširjevati, poslovenil jo je g. Lapajne na Krškem.

— (Iz Kranja:) Dne 12. februarja priredi Kranjska čitalnica maskarado, za katero se delajo velike priprave. Kakor se čuje, je v Kranji samem zanimanje za to veselico jako živahno in pričakuje se mnogo ter lepih mask. Da so tudi gosti dobro došli, je samo ob sebi umevno. Da bo kolikor mogoče veliko smeha in zabave, prodajal bo odbor nemaskovanim šaljiva znamenja. Omenimo naj le še to, da bo pri plesu igral oddelek vojaške godbe domačega pešpolka.

— (Vabilo k sijajnemu plesu,) kateri priredi Bralno društvo na Krškem dne 12. februarja 1888. leta v društveni dvorani. Svira godba vatrogasnega društva iz Zagreba pod osobnim vodstvom g. kapelnika. Začetek ob 8. uri zvečer. Ustopnina za društvene člane za osobo 50 kr., za obitelj 1 gld.; za neude za osobo 1 gld., za obitelj 2 gld. Odbor.

— (Čitalnica Postojinska) napravi veselico na pustno nedeljo dne 12. t. m. v svojih prostorih. Spored: 1. Petje. 2. Sviranje na citre. 3. „Ponesrečena glavna skušnja“, burka v jednem dejanju. 4. Srečkanje. 5. Ples. Začetek ob 8. uri zvečer. K prav obilni udeležbi uljupno vabi odbor.

(Vabilo k veselici,) katero priredi bralno društvo „Sloga“ v Šent Vidu pri Vipavi v nedeljo 12. februarja 1888 v prostorih g. J. Bizjaka. Spored: 1. Dr. G. Ipavica: „Mrak“, moški zbor z bariton solo. 2. S. Gregorčič: „V pepelnici noči“, deklamuje g. D. Č. 3. I. pl. Zajc: „Zrinski Frankopanka“, moški zbor. 4. „Jedno uro doktor“, burka v jednom dejanji. 5. Rozman: „Nočni pozdrav“, moški zbor z bariton-solo. 6. Šaljiva loterija. 7. Ples. Začetek ob 7. uri zvečer. Ustopnina: za ude 20 kr., za neude 30 kr.; k plesu za ude 40 kr., za neude 50 kr. Dame so ustopnina k plesu proste. Odbor.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 7. februarja. Poslanska zbornica danes odobrila brez premembe predlog o sladorninskem zakonu. Knotz predlagal, naj se vlada dogovori z nemško vlado, da se nemško-avstrijska zveza inartikuluje mej državne osnovne zakone. Predlog vzbudil kirohot na desnici. Pred sklepom seje odgovarjal Bacquehem na interpelacijo glede refakcij, ki jih je severna železnica dovolila firmi Gutman. Nasvetuje se debata o ministrovem odgovoru v prihodnji seji. Nasvet odobren, zanj glasovali tudi Slovenci. Prihodnja seja jutri.

Sofija 7. februarja. Princ Ferdinand se je danes popoldne vrnil s svojega potovanja po deželi.

Bukurešt 7. februarja. Pri volitvah za zbornico je voljenih: 116 vladnih pristašev, 43 opozicijonalcev, 5 nezavisnih. Razen teh je 19 ožjih volitev.

Masava 7. februarja. Včeraj zvečer spoprijeli so se neredni vojaki, varujoči nekatero ubežne rodove, z nekojimi Abesinci. Abesincev 6 mrtvih, 1 ujet, izmed Italijanov nihče ranjen.

Dunaj 8. februarja. „Fremdenblatt“ zanika vest, da se nameravajo sklicati delegacije v izredno zasedanje.

Peterburg 8. februarja. „Journal de St. Petersburg“, govoreč o govoru Bismarckovem, misli, da se sme iz naglašanja čisto defenzivnega značaja avstrijsko-nemške zveze ob jednom pa iz stavkov, izražajočih brezpogojno zaupanje v besede ruskega carja, čegar miro-ljubni nameni so občno znani, sklepati, da je ohranitev miru solidno zagotovljena, kar bode, kakor se sme upati, v splošno olajšavo za vso Evropo.

Berolin 8. februarja. Državni zbor vsprejel s 183 proti 95 glasom predlogo, da bode odsihmal trajala legislativna doba po pet let.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji (192—224)
za vse leto gl. 4.60; za pol leta
gl. 2.30; za četrt leta gl. 1.15.

Tujci:

7. februarja:
Pri **Slonu**: Faller iz Monakovega. — Strakosch, Tomas, Hendl, Ortony, Lustig z Dunaja. — Spitz iz Brna. — Hellman iz Gradca. — Maurič iz Trsta.
Pri **Maliči**: Löwy, Konti, Fillnascher, Illek z Dunaja. — Eppich iz Kočevja. — Valentinursi iz Vidna.

Umri so v Ljubljani:

7. februarja: Jožef Ravnarib, tesar, 44 let, Tesarske ulice št. 3, za kozami. — Angela Magerl, markerja hči, 4 mes., Opekarska cesta št. 25, za katarom v črevih. — Ferdinand Köhler, sedlarja sin, 3 1/2 leta, Pred igriščem št. 2, za kozami.
8. februarja: Viljelmine Domijanovič, brivca hči, 2 mes., Gospodske ulice št. 3, za kozami. — Karol Kotar, delavec, 67 let, sv. Petra cesta št. 28, za oslabljenjem. — Blaž Svetel, magaciner, 77 let, Ulice na Grad št. 12, za oslabljenjem.

Tržne cene v Ljubljani

dné 8. februarja t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	5 25	Špeh povojen, kgr.	64
Rež,	4 06	Surovo maslo,	1
Ječmen,	3 74	Jajce, jedno :	3
Oves,	2 44	Mleko, liter	8
Ajda,	4 22	Goveje meso, kgr.	56
Pono,	3 74	Telečje	54
Koruza,	5 36	Svinjsko	54
Krompir,	2 67	Koštrunovo	32
Leča,	13	Pišanec.	45
Grah,	11	Golob	22
Fizol,	11	Seno, 100 kilo.	267
Maslo, kgr.	1	Slama,	232
Mast,	66	Drava, trda, 4 metr.	740
Špeh frišen	54	„ mehka, 4	430

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Močina v mm.
7. febr.	7. zjutraj	737.4 mm.	— 6.0° C	sl. vzh.	obl.	0.00 mm.
	2. popol.	736.6 mm.	— 2.6° C	sl. szh.	obl.	
	9. zvečer	735.5 mm.	— 5.2° C	sl. szh.	obl.	

Srednja temperatura — 4.6°, za 4.2° pod normalom.

Dunajska borza

dné 8. februarja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	—	danes
Papirna renta	78.15	—	78.15
Srebrna renta	79.15	—	79.30
Zlata renta	108.20	—	108.55
5% marcna renta	93.10	—	93.10
Akcije narodne banke	861.10	—	858.10
Kreditne akcije	270.80	—	268.80
London	126.80	—	126.80
Srebro	—	—	—
Napol.	10.03 1/2	—	10.03 1/2
C. kr. cekini	5.99	—	5.98
Nemške marke	62.17 1/2	—	62.22 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gl.	130 gl.	— kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	165	—
Ogerska zlata renta 4%	97	10	—
Ogerska papirna renta 5%	83	40	—
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	—	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gl.	117	50
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	127	75	—
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	98	80	—
Kreditne srečke	100 gl.	176	25
Rudolfove srečke	10	19	75
Akcije anglo-avstr. banke	120	99	75
Tramway-društ. velj. 170 gl. a. v.	213	50	—

Poslano.

(10—5)

GLAVNO SKLADIŠTE
MATTONIJEVE
GISSHÜBLER
najčistije lužne
KISELINE
poznate kas najbolje okrepljujuče piče,
I kas izkušán lek proti trajnom kašlju plućevine I želudca bolesti grkljana I proti méhurnim kataru,
HINKE MATTONIJA
Karlovi vari i Widn.

Motenje prebavljenja

(pomanjkanje slasti, slabo prebavljenje, zgaga i. t. d.), počasno menjavo snovi in njih nasledke (zabasanje, napejanje, glavobolje, trdovratno glavobolje, zlato žilo) ozdravi **Lippmann-ov Karlsbadski šumeči prašek**, naše najboljšé domače zdravilo. — Dobiva se v škatljicah po 60 kr. in po 2 gl. v lekarnah. (636—6)

Štajersko vino
lastnega pridelka
dr. Jos. Waldherr-ja.

Kovačansko vino

(Schmitsberger) (51—5)

v steklenicah.

1 liter	60 kr.
1/2 litra	32 „
1/4 „	18 „
Za vrnene steklenice se povrne:	
Za 1 liter	8 kr.
„ 1/2 litra	6 „
„ 1/4 „	5 „

Zaloga:

v Beethovenovih ulicah št. 6, pri Petru Lassnik-u, Josipu Kordin-u, Viktorji Schiffer-ji, Ivanu Luckmann-u, J. Buzsolini-ju, v Nemških ulicah št. 4.

Dober prostor za kovača

odda se v **Kranji** pod mestom h. št. 8, zraven dobi tudi vse kovaško orožje in dve sobi za stanovanje. Lahko je oženjen ali samec. Najemščina je 80 gl. na leto. — Dela bode dovolj, ker Kranj potrebuje dobrega kovača. (91-2)

L. EHRWERTH,

zdravnik za zobe, (97—1)

v Gospodskih ulicah h. št. 1,
ordinuje vsak dan od 9. do 5. ure.

Popolnenje otlih zob in ustavljanje
umetnih zob vrši se brez bolečine.

Zdravila za živino.

Štupa za živino.

Ta prav dobra štupa pomaga najbolje pri vseh boleznih krav konj in prašičev. (600—15)

Konje varuje ta štupa trganja po črevih, bezavk, vseh nalezljivih kužnih boleznih, kašlja, plućnih in vratnih boleznih ter odpravlja vse gliste ter vzdržuje konje debele, okrogle in iskrene. Krave dobe mnogo dobrega mleka.

Zametek z rabilnim navodom vred velja le 50 kr., 5 zamotkov z rabilnim navodom samo 2 gl.

Cvet za konje.

Najboljše mazilo za konje, pomaga pri pretegu žil, otekanju kolen, kopitnih boleznih, otrpenjenju v boku, v križi i. t. d., pri otekanju nog, mehurnih na nogah, izvinnjenju, otiščanju od sedla in oprave, pri sušici i. t. d., s kratka pri vseh vnanjih boleznih in hibah.

1 steklenica z rabilnim navodom vred stane le 1 gl., 5 steklenic z rabilnim navodom vred samo 4 gl.

Ta zdravila se dobé pristna samo v

„LEKARNI TRNKOCZY“

zraven rotovža v Ljubljani.

Razpošilja se vsak dan po pošti.

CACAO
in
ČOKOLADA
VICTOR

SCHMIDT & SÖHNE

ki sta pri prvi Dunajske razstavi kuhinjske umetnosti bili odlikovani z najvišjo odliko, častnim diplomom, sta pristni samo, če imata našo uradno registrovano varstveno znamko in firmo. (800—62)

Dobiva se pri vseh boljših trgovcih in prodajalcih delicat, v Ljubljani pri g. Petru Lassnik-u.

Razpošilja se v provincije proti poštnemu povzetju.

VICTOR SCHMIDT & SÖHNE,

c. kr. dež. opr. tovarnarji. Tovarna in centr. razpošiljalnica Dunaj, IV., Allegasse Nr. 48 (poleg juž. kolodvora).

VIZITNICE
priporoča
NARODNA TISKARNA
v Ljubljani.

Naznanjam slavnemu občinstvu, da izdelujem v svoji strojarji vsakovrstno
usnje, zlasti podplate,
ki se morejo k najboljšim prištevati. Lahko zagotavljam, da vsacemu postrežem s tako dobrim blagom in nizko ceno, da bode popolnem zadovoljen
Da je res, kar trdim, sklicujem se lahko na mnogobrojne svoje naročnike, katerim že 18 let prodajam blago in so ž njim popolnem zadovoljni.
(85—2)
Gjuro Ružić na Reki.